

1) A jož sme to dožale,
dostaneme gořale.
O, te pane, pane náš,
brzo-le nás zavoláš?

O, te pane, pane náš,
svačine nám nedáváš.
Večeřo nám mosíš dat,
debes jí měl vežebrat.

Z Drahan

1581.

Od Brna. (Sr. nápěv 302 [591])

Horko je mně, hor-ko, můj mi-lé šu - haj - ko. Pust' na mne chlá - de - ček z vašich o - ký - ne - ček.

Horko je mně, horko,
můj milé šuhajko.

Pust' na mně chládeček
z vašich vokýneček.

1582.

Z Rožnova

Ve - če - re, ve - če - re, le - bo ta ne - bý - vá.

Večere, večere,
lebo ta nebývá;
lebo ta hospodyň
ve vínku vypíjajú.¹⁾

Na víně propíjajú,
na žemličkách projí.
A nás nebožátka
hladem, sňadem moří.

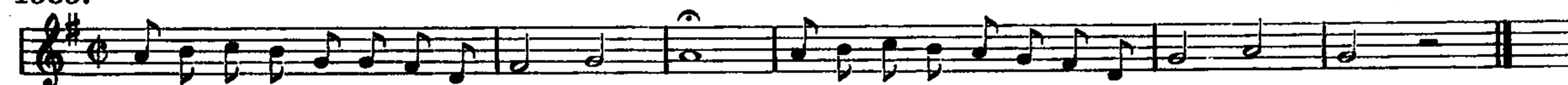
1) Čečera, čečera,
daj, Bože, večera,

daj ho, Bože, spíše,
než ho bylo včera.

Večera skorého,
rána neskorého.

1583.

Z Hrozenkova

Ve - če - ra nám, Pa - ne Bo - že, ve - če - ra, bu - dzeme jesc pe - če - né - ho ká - če - ra.

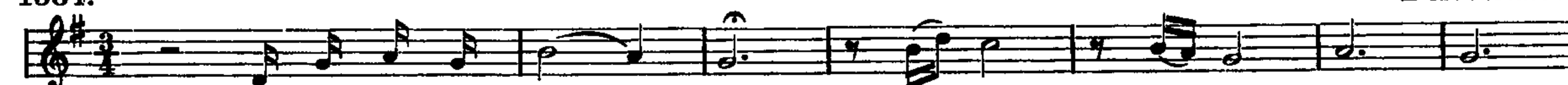
Večera nám, Paně Bože, večera,
budzeme jesc pečeného káčera.

Na koněc nám, Paně Bože, na koněc,
čaká nás tam černojojký muadzenec.

A kedz sa tam, Paně Bože, dožňeme,
muadzenca si, Paně Bože, pojmemme.

1584.

Z Hrozenkova

Svéc, me - sá - čku, ja - sno, už su - ne - čko za - šuo.

Svéc, mesačku, jasno,
už sunečko zašuo.

Za hory vysoké,
za pole široké.

1585.

Z Osvětman

Slu - ne - čko za - chá - zí za keř ma - le - no - vý, zka - žte

tam do - brú noc mé - mu fra - je - ro - vi.